

Dag 7 – Et herligt formål

”Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort imod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort imod mig” (Matt 25,40).

”Det som egenkærlige hjerter vil anse som en nedværdigende tjeneste, nemlig at hjælpe dem, der er elendige og på alle måder underlegne i karakter og rang, er de syndfrie engles beskæftigelse. Kristi selvopofrende kærligheds ånd er den ånd, der råder i himmelen og danner selve grundlaget for lyksalighed. Dette er den ånd, Kristi disciple vil have; dette er det værk, de vil udføre” (Vejen til Kristus, s. 77).

”Herre, jeg tror ikke, jeg kan gøre dette! Du tog helt fejl denne gang! Jeg ønsker at arbejde for dig, men ikke her!” Dette var min klage til Herren, efter at han havde placeret mig i en alternativ videregående skole for teenagere, som behøvede at fuldføre deres uddannelse og dygtiggøre sig til arbejdsmarkedet. Mange af disse børn var hjemløse, ofre for overgreb, eller involveret i bander, stoffer, ja, endog prostitution. Jeg havde brugt over 20 år med at undervise i et beskyttet kristent skolemiljø, og denne nye opgave syntes at være mere, end jeg kunne klare.

Eleverne kom ind i klasseværelset den første dag i hættetrøjer, der skjulte deres ansigter, og bukser, de måtte hale op i. Der var uro inden for en time, da en af drengene begyndte at råbe truende sjofelheder mod to andre unge. Her var jeg, fuldstændig uden for min komfortzone, med et slagsmål, der var under opsejling. Jeg var skræmt. Deres grove sprogbrug, musik og utvetydige billeder på deres computerskærme, fik mig til at længes efter mit mere beskyttede miljø. Jeg hørte ikke til her. Jeg følte mig som et lam blandt ulve; og ligesom disciplene på den stormpiskede sø, råbte jeg: ”Herre, frels mig!”

Jeg havde læst i Jeremias’ Bog i mine andagter, og Herren mindede mig om disse ord: ”Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig og frelser dig”, siger Herren ... De skal angribe dig, men ikke overvinde dig, for jeg er med dig og redder dig, siger Herren” (Jer 1,8.19).

Idet jeg sendte en bøn op om hjælp, lagde jeg pres på Herren om at opfylde ordene til Jeremias og skabe ro i lokalet. Og med et unaturligt mod fortalte jeg eleverne: ”Jeg vil ikke tillade den slags opførsel i dette klasseværelse. I må alle sætte jer ned og begynde at arbejde på jeres opgaver.” Forestil jer min overraskelse, da de stille fulgte ordre! Jeg takkede Gud i mit hjerte og priste ham for hans godhed og barmhjertighed. Over de næste få uger blev jeg ved med at bede Herren om at tage mig bort fra denne arbejdssituation. Jeg troede ikke på, at jeg hørte til der. Han besvarede min bøn på en usædvanlig måde – ved at vise mig tilstanden i mit eget hjerte.

Jeg arbejdede med en elev ved computeren, da han stillede mig et mærkeligt spørgsmål: ”Jodi, du kom fra en kristen skole, ikke sandt?” Da jeg svarede, ”Ja,” sagde han, ”Hvorfor er du så her hos os?” Hans spørgsmål stak mig i hjertet. Herren talte til mig: ”Du er ikke rede til at tjene verden. Ikke førend du bevæger dig ud over dine indbyggede fordomme og frygt, vil du være i stand til at vise min kærlighed til disse børn.” Jeg tænker, at jeg blot ønsker at gøre en forskel i dit liv,” svarede jeg ham. Senere den eftermiddag skete der det samme, denne gang med en ung pige.

Hvilken forskel kunne jeg gøre? Det begyndte med små ting, så som at sørge for, at de fik et sundt morgenmåltid at begynde dagen på. Jeg vandt deres tillid ved at lytte til deres fortællinger og høre om deres lidelser og være en ven og vejleder for dem.

Da tsunamien ramte Asien i 2004, ønskede eleverne at finde ud af, hvad jeg tænkte om tragedien. Jeg fortalte dem, at tsunamien var et tegn på Jesu snare genkomst. En af mine elever, som roste sig af, at han var opvokset i menigheden, sagde, ”Står der ikke noget om det i Åbenbaringen?” Jeg opmuntrede ham til at læse et skriftsted. Eleverne blev meget alvorlige, da jeg forklarede, at Jesus advarede verden om at gøre sig rede. Og jeg tilføjede, at hvis nogen af dem ønskede at vide, hvordan de skulle gøre sig rede, ville jeg være glad for at fortælle dem om det. Senere på dagen kom en pige ind på mit kontor og sagde: ”Jeg vil gerne vide om det.” Jeg fortalte hende om Jesu kærlighed for hende og hendes søn og ledte hende til at modtage Kristus som sin Frelser. Gennem dette år havde jeg flere anledninger til at præsentere Jesus for disse unge og lede dem til at acceptere ham.

Gud leder aldrig sine børn på andre måder, end de ville ønske at blive ledt, hvis de kunne se enden fra begyndelsen, og opdage formålet med den herlighed, som de opfylder som samarbejdspartner med ham” (Conflict and Courage, s. 278).